(ஆ) அமைச்சரவையின்மீது நம்பிக்கை தெரிவிக்கும் தீர்மானம்

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, " திரு. மு. கருணாநிதி அவர்களை முதலமைச்சராகக் கொண்ட அமைச்சரவைமீது இப்பேரவை தனது நம்பிக்கையைத் தெரிவிக்கிறது " என்ற தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் என் மீதும் என் தலைமையில் அமைந்துள்ள அமைச்சரவை மீதும் நம்பிக்கை கோருகிற தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து நான் சில வார்த்தைகள் மாத்திரம் கூற விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், எதிர் தரப்பிலிருக்கிற உறுப்பினர்களுக்கு நிறைய வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென் கிற எண்ணத்தோடு அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துக் கூறிய பிறகு நான் பதிலளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்ற வகையில் நான் இத்தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து பேசுவதற்கு சிறிது நேரமே எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மன்றத்தில் இதுவரையில் விவாதிக்கப்பட்ட பல்வேறு விஷயங் களில், 1952-ம் ஆண்டு நம்பிக்கை கோருகிற தீர்மானம் ஒன்றினை அன்றைக்கு இந்த மன்றத்தில் முதல்வராக வீற்றிருந்த ராஜாஜி அவர்கள் கொண்டு வந்து அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டதையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். 1952-ம் ஆண்டு ராஜாஜி அவர்கள் மீதும் அவர்களுடைய தலைமையில் இயங்கிய அமைச்சரவை மீதும் நம்பிக்கை கோருகிற தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்ததற்கான காரணங்கள் அனைவரும் அறிந்ததேயாகும். அப்போது நடைபெற்று முடிந்த அருப்புக் கோட்டை இடைத் தேர்தலில் முதல்வராக இருந்த ராஜாஜி அவர்கள் ஒரு அறிவிப்பு விடுத்தார்கள். அருப்புக்கோட்டை இடைத் தேர்தல் நான் வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதை நிர்ணயிக்கிற தேர்தல் என்று குறிப் பிட்டார்கள். அந்தத் தேர்தலில் ராஜாஜி கட்சியைச் சார்ந்த காங்கிரஸ் கட்சி வேட்பாளர் தோற்கடிக்கப்பட்டார். அதற்குப் பிறகு கூடிய சட்ட மன்றத்தில் ராஜாஜி அவர்கள் தான் வேண்டுமா என்ற கேள்விக்குறியின் அடிப்படையில் தேர்தல் பிரச்சாரம் நடைபெற்று அந்தத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சி தோல்வியடைந்துவிட்ட காரணத்தினால் தான் வேண்டுமா வேண்டாமா என்கிற அந்தத் தீர்மானத்தை சட்டமன்றத்தில் வைத்து விவாதிக்க விரும்பினார்கள். இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலை அது போல் அல்ல. இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலை இந்த அவையில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் ஒன்றைக் கொடுத்து அதன்மீது அமைச்ச ரவை மீது பல குற்றச்சாட்டுகளை கூறவேண்டும் என்று கோரியவர்கள், இந்த அரசின்மீது பல குறைகளை எடுத்துக் காட்ட வேண்டுமென்று அறிவித்தவர்கள் அந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் பேசுவதற்கான வாய்ப்பை இழந்துவிட்ட காரணத்தினால் ஏதோ நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவருவதற்கே அரசுத் தரப்பில் இருக்கிற நாங்கள் இணங்க மறுத்து விட்டோம் என்கிற ஒரு பழிச்சொல் இந்த அமைச்சரவை மீது விழுந்த நேரத்தில் நாங்கள் நம்பிக்கையில்லாத் தீரமானத்திற்கும் கண்டனத் தீர்மானத்திற்கும் என்றைக்குமே அஞ்சியவர்கள் அல்ல. அவைகளை எப்படியாவது தடுத்துவிட வேண்டுமென்றுமென்ற கெட்ட நினைப்பு கொண்டவர்களும் அல்ல. அதிலிருந்து தப்பி ஓட வேண்டும்

என்ற தகாப் போக்கினை நாங்கள் ஜனநாயகப் பண்பாக ஏற்றுக் கொண்டவர்களும் அல்ல என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிற வகையில்தான் நம்பிக்கை கோருகிற தீர்மானத்தின் மூலம் எதிர்தரப்பிலிருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்ற வாய்ப்பினை இன்றைக்கு வழங்கியிருக்கிறோம். இந்த வாய்ப்பினை எதிர்தரப்பிலுள்ள அனைவரும் நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

கடந்த இரண்டொரு நாட்களாக அவைக்கு வந்தாலும் சில பிரச்னைகளை அடிப்படையாக வைத்து வெளிநடப்பு செய்து வந்த காங்கிரஸ் கட்சியினரும், சுதந்திராக் கட்சியினரும் இன்றையதினம் இந்த நம்பிக்கை கோருகிற தீர்மானத்தில் கலந்து கொண்டு தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல முன்வந்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன். எந்த ஒரு அரசும் தன்மீது சொல்லப்படுகிற குறைகளை நிர்த்தாட்சண்யமாக இல்லவே இல்லை என்று மறுத்துக் கூறுவதற்குப் பதில் அவைகளை சிந்தித்து குறைகள் இருந்தால் திருத்திக் கொண்டு மேலும் நிலையான ஒரு அரசை நாட்டில் நடத்துவதற்கு முற்படுவதுதான் ஜனநாயக மரபு. அந்த மரபினையொட்டி இன்று அமைந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்த அமைச்சரவை நிச்சயமாக நடந்து கொள்ளும் என்கிற உறுதியினையும் நான் அளிக்க விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள். நம்பிக்கை கோருகிற தீர்மானத்தை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருப்பதன் காரணமே அவர்களுடைய கட்சியிலிருந்து சில பேர்கள் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள் அதைத் தடுத்து நிறுத்த. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் ஏற்படுகிற டிஃபெக்ஷன்ஸை தடுத்து நிறுத்துவதற்காகத்தான் இந்தக்காரியத்தில் நாங்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறோம் என்று பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் இந்த நேரத்தில் சட்டசபையில் உள்ள அவர்களுடைய கட்சியை மறந்து விட்டதற்காக நான் உள்ளபடியே வருத்தப்படுகிறேன். முன்னேற்ற கழகம், ஆளும் கட்சி தரப்பில் 185 பேர்கள் இருந்து இன்றைக்கு எட்டு ஒன்பது பேர்கள் அதிலிருந்து பிரிந்து விட்டார்கள் என்றாலும் ஆளும் கட்சி இன்றைக்கு நல்ல வலிவோடும் தோழமைக் கட்சிகளுடைய துணையோடும் இந்த மன்றத்தில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. நான் முன்பு ஒரு உதாரணம் சொல்லியிருக்கிறேன். வயிற்றில் இருக்கிற குடல் முப்பது அடிக்கு மேல் நீளம் இருப்பதற்குக் காரணமே ஏதாவது வியாதி காரணமாக ஒரு நாலைந்து அடி வெட்டிவிட்டாலும் மிச்சமுள்ள குடல் இயங்கும் என்பதற்காகத்தான் குடல் அப்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ என்னவோ. அது போல்தான் 1971-ம் ஆண்டு தேர்தலில் பொது மக்கள் இந்தக் குடல் இடைக்காலத்தில் கொஞ்சம் அறுக்கப்படவேண்டியிருக்கும் என்று முன்கூட்டியே ஊகித்து 184 உறுப்பினர்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு தந்திருக்கிறார்கள். (ஆரவாரம்) நான் திரு பொன்னப்ப நாடார் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வேன். இந்த அவையில் சுவாசிக்கிற மூக்கு போல் காங்கிரஸ் கட்சியான எதிர்கட்சி இருக்கிறது. அதை குறையாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டிய பொறுப்பு உங்களுடையதாகும். ஏனெனில்.................

1972 டிசம்பர், 7]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் சுவாசிக்கிற மூக்குமாதிரி இருக்கிறோம், நீங்கள் குடல் மாதிரி நீளமாக இருக்கிறீர்கள். எங்களிலிருந்து கட்சி மாறியவர்களை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம், அவர்களை பொதுமக்கள் நன்கு புரிந்து கொள்கிறார்கள். ஆகவே உங்கள் கட்சியிலிருந்து இன்னும் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படி யாராவது ஊசலாடினால் நாடார் அவர்களின் பேச்சு அவர்களுக்கு நல்ல எச்சரிக்கையாக அமையும் என்று நான் கருதுகிறேன். (ஆரவாரம்). ஆகவே பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் உட்கார்ந்திருக்கிற இடம் 76 வரையில் அப்படியே இருக்கவேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். இப்போது தங்கமணி அவர்களின் இடம் கொஞ்சம் மாறியிருக்கிறது. இப்படி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக................

திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : என் இடம் கடைசியில் சென்றாலும் நான் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. மக்களைச் சந்திப்பதற்கு நாங்கள் தயாராயிருக்கிறோம். எங்கள் திட்டத்தில் நாங்கள் பரிபூர்ணமாக நம்புகிறோம். நாங்கள் காந்திய வழி வந்தவர்கள். ஒரு வேளை அதிகாரம் இல்லை, பதவி இல்லை என்றால் இந்தப் பதவியை நாங்கள் துச்சமாக மதிக்கிறோம் என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நீங்கள் மாத்திரம்தான் துச்சம் என்று மதிக்கிறீர்களா? நாங்கள் என்னவோ இதைவிட்டால் வேறு வழியே இல்லை என்று இருப்பவர்கள் அல்ல. பொது மக்களின் கட்டளையை நிறைவேற்ற நாங்கள் இங்கு வந்திருக்கிறோம். பதவி என்பது பணி புரிய அளிக்கப்பட்டிருக்கிற வாய்ப்பே அல்லாமல் வேறு அல்ல. அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஜனநாயகக் கடமைகளை நிறைவேற்ற இங்கே நாங்கள் அமர்ந்திருக்கிறோம். ஆகவே நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் சொன்னேனேயல்லாமல் பொன்னப்ப நாடார் அவர்களை மிரட்டுவதற்கோ அல்லது எச்சரிப்பதற்கோ என்று கொள்ளக் கூடாது. அவர்கள் கடைசியிடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டாலும் பதவியை நாங்கள் துச்சமாக மதிக்கிறோம் என்று சொல்ல உரிமை படைத்தவர்களாக இருப்பதைப் போல் இந்த அமைச்சரவையில் இருந்து யாராவது அல்லது ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் நிலையிலிருந்து இங்கிருந்து விரட்டப்பட்டாலும்கூட அவர்களுக்கு மக்கள் இதயத்தில் நிச்சயமாக இடம் இருக்கிறது என்பதை மட்டும் யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது. (ஆரவாரம்) திரு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கூறியதற்கு நான் இந்தப் பதிலை அளிப்பதற்கு மிகுந்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நம்பிக்கை கோருகிற தீர்மானத்தில் நான் ஆரம்பத்தில் சொன்னதைப்போல் இப்போது அதிக நேரம் பேசுவதற்கு விரும்பவில்லை, ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள், தோழமைக் கட்சிகளின் உறுப்பினர்கள், எதிர்கட்சி உறுப்பினர்கள் அனைவரும் பேச இருக்கிறீர்கள். நாம் இந்த மன்றத்தின் மரபினை போற்றி காப்பாற்றி வருகிற வகையில்

நம்முடைய விவாதங்கள் பண்போடும் நாகரீகத்தோடும் நடைபெறுவதற்கு அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நம்பிக்கை கோருகிற இந்த தீர்மானத்தை இந்த அவையில் முன்மொழிந்து நான் அமர்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அவையின் முன் இருக்கின்ற "திரு மு. கருணாநிதி அவர்களை முதலமைச்சராகக் கொண்ட அமைச்சரவை மீது இப்பேரவை தனது நம்பிக்கையைத் தெரிவிக்கிறது" என்ற தீர்மானத்தினை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் எனக்கு முன்னாலே முன் மொழிந்தார்கள். அதனை ஆதரித்து இங்கே பேச நான் முன் வருகிறேன்.

நான் இந்த மன்றத்தில் பேசுவதற்கு முன்பாக எதிர்க்கட்சியிலே அமர்ந்து இருக்கின்ற நம்முடைய பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்கும், அவர்களோடு இருக்கக்கூடிய மற்ற எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும், இந்த மன்றத்திற்கு வராமல் வெளியே இருக்கக்கூடிய புரட்சித் தலைவரின் கட்சிக்காரர்களுக்கும், எங்களுடைய ஆதரவால் மத்திய அரசை அமைக்க முடிந்த இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களுக்கும் ஒன்றை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1957-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த சட்டமன்றத்திற்கு 15 பேர்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்டு நுழைந்தது. 1962-ல் மக்களை நாங்கள் மீண்டும் சந்தித்தோம். 15 பேர்களை மட்டும் அனுப்பினீர்களே, எங்களால் காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆதிக்கத்தினை, சர்வாதிகாரப் போக்கினை எதிர்க்க முடியவில்லையே என்று மக்களிடத்திலே கேட்ட நேரத்தில், நாங்கள் உங்கள் கரத்தை வலுப்படுத்துகிறோம், உங்களுக்கு வலிவை உண்டாக்குகிறோம் என்று சொல்லி 50 சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அனுப்பினார்கள். எப்படி இன்று நம்முடைய பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும், மதிப்பிற்குரிய ஹாண்டே அவர்களும், மற்றும் உள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும் எங்களுடைய அரசாங்கத்தின் மீது, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்தின் மீது தங்கள் கணைகளை வீசுகிறார்களோ அதைப்போல் தான் நாங்கள்—நம்முடைய நாவலர் அவர்களும், இன்றையதினம் முதலமைச்சராக இருக்கக்கூடிய டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும், மதிப்பிற்குரிய மாதவன் அவர்களும், நானும்—1962-லிருந்து எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருந்தோம். இன்றையதினம் இந்த மந்திரி சபையின் பேரிலே கணைகளை வீசுகிறார்களே அவர்களை நான் கேட்கிறேன். இப்போதுள்ள நிலைமைக்கும், அப்போதிருந்த நிலைமைக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதை ஒத்திட்டுப் பாருங்கள் என்று முதன் முதலில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாங்கள் 1962-ல் நடந்த விலைவாசிப் போராட்டத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது கட்சியின் பெரும் தலைவர்களாக இருந்தாலும் சரி, யாரும் வன்முறையில் ஈடுபடவில்லை. விலைவாசியைக் குறைக்க வேண்டுமென்று அரசாங்க அலுவலகங்களுக்கு முன்பு